U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Y. T.**, zastoupená **Mgr. Gabrielou Kopuletou**, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2018, č. j. OAM-980/ZA-ZA11-K09-201, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2018, č. j. 4 Az 17/2018 - 27,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Gabriele Kopuleté, advokátce se sídlem Havlíčkova 1043/11, 110 00 Praha 1 **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 3.100 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před městským soudem

[1] Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze a požádala o ustanovení zástupce, konkrétně Organizaci pro pomoc uprchlíkům. Městský soud žalobkyni přípisem ze dne 4. 4. 2018, č. j. 4 Az 17/2018 - 21, vysvětlil, že může sama organizaci udělit plnou moc k zastupování před městským soudem, neboť poskytuje bezplatnou právní pomoc a není třeba, aby ji soud k zastupování žalobkyně ustanovil. K předložení plné moci stanovila žalobkyni lhůtu 15 dnů.

[3] Žalobkyně následně zmocnila k zastupování v řízení o žalobě Organizaci pro pomoc uprchlíkům, z. s. Městský soud poté vyzval žalobkyni usnesením ze dne 23. 4. 2018, č. j. 4 Az 17/2018 - 26, k doplnění žaloby o její podstatné náležitosti podle § 71

zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobkyně byla zároveň poučena o tom, že pokud žalobu nedoplní, nebude možno v řízení pro nedostatky žaloby pokračovat a soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. Lhůta k doplnění žaloby byla stanovena na jeden měsíc ode dne doručení předmětného usnesení. To bylo žalobkynině právní zástupkyni doručeno dne 24. 4. 2018 do datové schránky. Lhůta tak uplynula ke dni 24. 5. 2018, a to marně.

[4] Žalobkyně podanou žalobu nedoplnila ani později ke dni vydání napadeného usnesení městského soudu. Dne 13. 6. 2018 městský soud v záhlaví specifikovaným usnesením odmítl žalobu pro nedoplnění podání (neodstranění vad) ve lhůtě podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

II. Kasační stížnost a vyjádření k ní

[5] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[6] Stěžovatelka je toho názoru, že žaloba obsahovala veškeré zákonem stanovené náležitosti, přičemž z obsahu žaloby pak bylo zcela zřejmé, kdo jej činí, proti čemu směřuje a co se navrhuje. K podání bylo připojeno i napadené rozhodnutí. Stěžovatelka v žalobě výslovně uvedla konkrétní zákonná ustanovení, která žalovaný napadeným rozhodnutím porušil, a proto považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. V projednávané věci je naplněn kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť v dané věci nebyly splněny podmínky pro odmítnutí podání. Podání stěžovatelky nepostrádalo základní náležitosti a nebylo pouhým ohlášením žaloby. Pro postup soudu tak nebyly naplněny zákonné podmínky.

[7] Přesah vlastních zájmů ve smyslu § 104a s. ř. s. stěžovatelka spatřuje v zásadních pochybeních městského soudu a žalovaného při zjišťování skutkového stavu, hodnocení důkazů a posuzování shora uvedených právních otázek, jež mají dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl kasační stížnost zamítnout a plně se ztotožnil s napadeným usnesením.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná. Jedná se však o věc mezinárodní ochrany, a proto se podle § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[10] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká

právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[11] Kasační stížnost proti usnesení městského soudu, jímž byla žaloba odmítnuta, lze podat výlučně z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Pouze pokud by městský soud svévolně odmítl žalobu obsahující (byť obecně formulovaný) žalobní bod projednat, dopustil by se jak nezákonnosti odmítnutí žaloby ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tak zásadního pochybení ústícího do závěru o přijatelnosti kasační stížnosti podle usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39.

[12] Stěžovatelka ve své kasační stížnosti vylíčila právě čtvrtý typový důvod přijatelnosti. Namítá, že ačkoliv svou žalobu na výzvu městského soudu nedoplnila, byly v ní vylíčeny projednatelné žalobní body.

[13] Kasační soud však po úvaze dospěl k závěru, že se městský soud zásadního pochybení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nedopustil. Míra obecnosti vymezení žalobních bodů totiž vylučovala věcné projednání žaloby. Žalobkyně v ní toliko uvedla jednotlivá ustanovení porušená žalovaným, aniž by k nim uvedla jakoukoliv vlastní argumentaci. Podle Nejvyššího správního soudu tak bylo namístě stěžovatelku vyzvat k jejímu doplnění. Stěžovatelka však prostřednictvím své zástupkyně žalobu ve stanovené lhůtě nedoplnila, tj. nevylíčila soudu, z jakých konkrétních důvodů žalobu podává a proč považuje rozhodnutí za nezákonné.

[14] K formulaci žalobního bodu existuje četná judikatura Nejvyššího správního soudu. Podle rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 3. 2018, č. j. 3 Azs 66/2017 - 31, č. 3733/2018 Sb. NSS, *„uplatnění alespoň jednoho projednatelného žalobního bodu představuje zvláštní náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Absence takovéto náležitosti se odstraňuje postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s., soud pro odstranění této vady stanoví lhůtu odpovídající zbývající části lhůty pro podání žaloby. Neuplatní-li žalobce ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.), soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s.“* Rovněž v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 5 As 154/2016 - 62, č. 3632/2017 Sb. NSS, tento soud konstatoval, že *„žalobní bod, třebas i první, je nutné uplatnit jen ve lhůtě pro podání žaloby ve smyslu třetí věty § 71 odst. 2 s. ř. s.“*

[15] Otázkou vymezení žalobních bodů se ostatně zabýval rozšířený senát již v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS, ve kterém konstatoval: *„náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum“*.

[16] Městský soud se z výše uvedených důvodů nedopustil pochybení, které by mohlo mít vliv na hmotněprávní postavení stěžovatelky.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Stěžovatelkou přednesená otázka již byla řešena judikaturou Nejvyššího správního soudu, a to bezrozporně. Soud neshledal důvod pro judikaturní odklon ani žádné zásadní pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu či aplikaci hmotného nebo procesního práva. Soud neshledal ani žádné vady, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a není tedy důvod pro její přijetí k věcnému projednání. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[18] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[19] Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatele, který byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

[20] Ustanovené zástupkyni pro řízení před kasačním soudem náleží za zastupování stěžovatelky odměna za jeden úkon právní služby podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Jde o písemné podání ve věci samé –kasační stížnost [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za každý úkon právní služby náleží ustanovenému zástupci odměna ve výši 3.100 Kč (§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 advokátního tarifu) a náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), dohromady 3.400 Kč. Uvedená částka bude ustanovené zástupkyni vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. února 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu